

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

כל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד
בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאנֶךָ הַזֶּכֶר
תִּקְדֹּשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲבֹד בְּכֹכֶר שׁוֹרֶךְ וְלֹא
תִגְזֹז בְּכוֹר צֶאֱנֶךָ:
דְּבָרִים טו יט

הגהות הב"ח

(א) גמ' והאיכא חיסורא
ירבנן שאני ככ"ל ותיבת חלל
ממח: (ב) רש"י ד"ה
קדשי צדק הניח היא דין
קדשי בדרך יש לה דהא:

גליון הש"ס

במ' והתניא שתי שערות.
 ימין פ"ג מ"ה דפרס:
 תוס' ד"ה דהוה וכו' אין
 ללמוד מלאכה שאין
 צריכה לגופה. עיין שם דף
 מז ע"ב מוספות ד"ה דכל:
 ה"ה גוזז וכו' ובקונטרס
 יחדש וכו'. עיין לקמן דף
 דל ע"א מוספות ד"ה
 אילימא:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

פ' משום דטעמא שאין מתכוין הוא: מסוכריא דנויטא. ברוח
של חצית שזורכין קביעותיה געזרת יא ומטלגיות כדי חסמסום הנקב
פפה: אסור להדוקים. בתוך החצית בכה משום סחיטה ואע"ג דינו
לשום סחיטה אסור אפי' לר"ש דלמר במסכת שבת (דף מא:)

דבר שאין מתכוין מותר: ולא ימות.
 יכיון דמהדק לה לא אפשר לה בלא
 תסייעה אבל לפנות את השער אפשר
 בלא תלישה: הלכה כר' יהודה. אלמא
 ס"ל לרב דבר שאין מתכוין אסור:
 בלא גברי. בלא רב חייל ורב חנן:
 ופולש לאו היינו גזול. להכי אמר רב
 הלכה כר' יוסף צבור: בלאחר יד.
 אלא דרך תוספת אמר ללא גלוח: פולש
 אסור בגזל. שפולש טוה' גדולה מן כנף

העורף: וקוטמו. לאחר שחלשו קטס
ראשו: והמורטו. שמחליקה מן
ההלדדין ומורט מן הקנה ים השער:
וגזוז ומחחק וממחק מארבעים אבות
מלאכות ים במסכת שבת (דף עג.).
מחליק: דהיינו אורחיה.
נולד עוף ים לחלוש ולא לגזוז:

[illegible]

ספסות שערות שכולן שמורות פוסלות
לממיר אכל עיקרן מהלדים וראשן
במקנה: דלא נם גיוה. לא אסירא
לפרות זמר הלכך לא אסירא
על טעבור וילמא סתו. וי"ו
על ענין ראשון וילמא סתוה
מזה: דקדשי דקדק הניס היל.
(ויש לה) דהא אינה קריבה למזבח

הלכך מותרת בגיזה: **דלא שמיא**.
ומילתא דלא שמיא לא גזרו טו רבנן:
ממיה יקירס. ואין דמיה כל כך
מומונים לחללה עליהן: **לקופיין**. לזורך
הקופיין: **לכתחלה**. קאמר והאי וכן
לזורך קאי דמי היכי דמותר לתלוש
לזורך השמיא דהא פשיטא ק"ט דרישא
לכתחלה קאמר הכי נמי ו' לראות
מקום המוס או דיעבד קאמר והאי וכן
מ' אלא יזינו קאי והכי קאמר וכן מי
סתלש את השער לראות את מקום
המוס נמי לא יזינו ממקומו:
ובאזון היה מוס:
דלאו לראות לגיזה
אלא לז' אפולש.
ולכתחלה קאמר: **ברתני'** **מסיר**.
הנמר והנחש
ואוכלים

תנינא וכן התולש את השער
את מקומו השתא ומה שוחט
מום מיבעיא אלא לאו אתולע
בעל מום שנשר והניחו בחל

לצורך תיקון שמיטה דאין זה חשוב גזון
ההוא טעמיה משום דחולש לאו היינו גזון
אפי' רבנן דאסרי מפרש בגמ' גזירה
דאמרי' בפרק שני דחולין (דף לו:) ג
דאסרי בגזיה ועבודה דמן נמי ליבעי
אפי' הגזיה עומדת מוסרת וכו' הא

היינו כגוֹזֵז: רבי יוסי סבר לה כרב. דאמר דבר שאין מתכוין מותר: שאני פרה דלאו בת גיזה. משום הכי א

"אמאי" קאמט אזוי חושש: וואס שפּאַט אַרױס אַז װוּ אַלע ^(P) וואָס זײַנען בײַן רבֿן געװענען זיך
 מײַן מײַן פֿירן. ואין י"ב דמיס כדי לפדותו (שביעז'): בבית נבזי וכו' אל שאמר גופו: מקוץ. [נתיידיב]
 [נתיידיב] דהאי וכן אתולש תנתי ומשמעו לכתחלה כלומר נבזי וכו' שאמר דערושה במקום
 אבל אכתי לא ידענן אז תולש לכתחלה או דיעבד: תולש ורואה היינו לכתחלה: השתא חייב דשחי
 מביעמיא דלא ידיונן אל ש"מ אלא וכן אתולש קאי תולש לכתחלה כמו עושה חטא: שער
 ואח"כ שחטו נבזי ומעקביה כן מהללאל מתיב.

הלוקח בהמה פרק שלישי בכורות

מסובריא דנוייתא. פירשנו צפ"ק כדמוצות (ד.ו. ד"ה הא) ובסוף (יט) (כל כמצי) (שבת קי"א. ד"ה הא): **דדוה** **זיה** עוקר דבר מגידולו **בצאהר יד.** אין ללמוד מכאן שיהא דומה לתלוש יש נזלה מזואר של עוף כדלי לשחוט צ"ט דהא לעיל ל' פ"ר שד"ר דש"י הכא משום שאין ממכרין ולבשן (ד"ה) שפיר דאפי' דאפי' ממכרין

בנוה לא הו כללחר יד קדקמג
בסמון כמולס חמ ים (ע) העוף וזע"ג
לדון כרין כחן (פ) נוה והו מללכס
שאינה כריכה לגופה * לון ללמוד מללכס
שאינה כריכה לגופה מלללחר יד:
ואמור (ח) גס חייב משום גזוז.
מינה מה הו מקשה אל"ג דלענין
ככור לא מחייב ציה משום לא תגז
לענין שבת יש לחייב משום תולדה דגזוז

ככל עוקר דבר מגידולו צבעו חייס
כמו ⁶ חולין (דף עג.) הוסיט ידו
למעו צהמה ודילדל עובר שצמעה
יח לענין שבת ⁷ [חייס] ובמוקדשין לא
מחייב משום גזוז ⁸ [כ] קטוף חייב
בשבת משום תולדה דקולר וכן מולט
מן המסובב אש"כ דקטוף לענין

קצירה קודם לעומר לא מנחייב (פסחים יא.) ולענין לקט צפ"י ראשית הגז (חולין קלז.) ואי הוה מפרשין הכא דפריך אהא י"ז דאמרינן דתולש חשוב כלאחר יד הוה ניהא דמייטי ראייה מהכא דלא כלאחר יד י"ז ואין הלשון משמע כן מדקאמר ותולש לאו היינו גזוז והא מניא התולש את יצחקי העוף כו' משמע דפריך אהא דאמרן דתולש לאו היינו גזוז: **מדבר** כבר ד"ה בר' יוסי בן המשולם ר' יוסי כבר ד"ה ברב.

דאמער דער שאַץ ממכיון אָסור שאַט
הייז קווער דער שאַץ ממכיון מווער
מנאָ לייז לרע שיהאָ הלכה כמותו
משום דמולש לאו היינו כגוון דילמא
כי שרי ר' יוסי מישן דער שאַץ ממכיון
מוער ומולש היינו מישן אלא קרי לייז
לרע נט (משום) דלמא לייז לייז ר' יוסי
דער שאַץ ממכיון אָסור:

עִיקָרָן מִשְׁחִיר וּרְאֵשׁן מֵאִירִים.
כך היה כתוב בספרים ויש
לפרש דנקט ראשון מאדום לרבותא
ל' אע"ג שכולה אדומה מבחוק טעונה
גזירה ודבוקת, ולא גריס אפ"כ מתוך
מוספתא דפרה: ג'זוז במספרים ואינו
חושש. כלומר אפי' יגזוז משאר
השערות ולא בלא מתכין אף אלו ענמו
א' יגזוז ויתר מן הנורק לגירסת הקונט'
ר' ראשון משחיר, ולא והיה ממדקדק
דקסר' דבר שאין מתכין מותר
ו' ובקונט' פ' ד'דייה מהא דשבי משום

לדאן מתכוין לשום גזירה אלא לתקן (הא) לדאן זה כשאר לשון אין מתכוין בעלמא דכיון דבכוונה גזוז במספרים ויש ליישב לפי הקונטרס דהיי פריך וסבר ר' יוסי בן המשולם דבר שאין מתכוין חסור ושרי מטעם דתולש לאו היינו גזוז הא אשכחן גבי פסא דלפי' במספרים דהיי גזוז לא משום דעושה כדי להשכיר הפרה שרי גבי כבור נמי הוה ליה למישרי בכל ענין כיון דעושה

ענין יכול להקשות צ"ח הו' טעמיה משום דבר שאין מתכוין מותר צ"ח.
כ"ח. כולה הך שטעמא מוכחא דגמ' פסולי המוקדשין שרי מאלווייתא
צ"ח לעיל (דף ו'): מוצא ולא גיזה היינו מוצא ולא תגו ל"ו ומימא לרבי
א' למשרי דמן של פסולי המוקדשים ל"ו הוא דלמא דס"ד הואיל
אדעתין לאסור דמן [צ"ח] [צ"ח] משום דאסירי בגיזה וצ"ח הא
ל גזוז דמתכוין אסור ל"ו חדא דמתכוין דדס כנשר גיזה ועוד אפילו
במולש

ש: עיקרן מאדים וראשן משחיר: גרזו. השחור במספריו היינו כדי להכשירו: ואינו חושש. מ: מכיר: חל: תל: אל תעבוד ואל תהג. ואני גרזו חסדו לפני ואלתארי ויחלה על תעבוד מאד. מ: מביא: חל: ומביא הולמד ומוגה. גרזן כשאריו מקודשתו הפנה ויחלה על גבי דמים ולפכה בשופרין גולש הדיוני כל: יני קרפין. כלומר שבר גולש כדי לנשות מקום קרפין: לבחנה: במחלה קאמר כן הולש. כלומר ללכתה חולש אל דלמא ואן כן אלא יזינו קא כלומר כן יזוכה עליו שאריו עושה שביב צמר אמרת אל יזינו חולש לראות מקום מום הדכא אל מדי מוכן ככל מום. צמר של שונש קרפין. והנחור חלול. כל שני צמרים אסור כלומר מדי חסיד פסולי המוקד יד שדחיתו מרתה כל בער ועור: שאריו יחלה יכין מי מרתה דן שמש:

כה.

א [טוֹשֶׁעַ אֶחָד מֵהֶם שֶׁכָּרְעוּ
 יח]:
 לוּ בִּמְיֵי פִּיטְוֹן מֵהֶלְכוֹת שֶׁבַת
 הִלְכָה ז'
 לח ג מִי פִּיטְוֹן שֶׁסֵּם הִלְכָה
 ז'
 לט ד מִי שֶׁסֵּם הִלְכָה ו':
 מ ה מִי פִּיטְוֹן מֵהֶלְכוֹת פֶּרֶה
 הִלְכָה ג:
 מא ו מִי פִּיטְוֹן מֵהֵל מַעֲיָלָה
 הֵל ז סָמַם עֶשְׂרֵין קָמָה
 טוֹשֶׁעַ י"ד סִימָן שֶׁכָּרְעוּ
 6:

מב ז מ"י שס הלכה יב:
מג ח מ"י פ"ו מהלכות
ערכין הלכה ח:
מד ט טו"ש"ע י"ד סימן שח
סעיף ג:
מה י מ"י פ"א מהל' מעילה
הלכה י טו"ש"ע שס:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ולין וליגזיה כשהיא חולין:
או דיעבד. דהתולש משמע
גולש לא יזינו ממקומו נמי
ליו דאין ניכר המום לעלמא
שים אסורים בגזיה ועבודה: